

כל דא תרי עינין אינון ואתחוררו (ס"א ואתחוררו) לחד, עינא דאיהי חורר בגו חורר וחורר דכליל כל חורר.

חוררא קדמאה, נהיר וסליק, ונחית לאסתכלא (ס"א לאתכללא), דצריר בצוררא. תאנא, בטש האי חוררא, ואדליק תלת בוציני, דאקרון: הוד, והדר, וחדוה. ולהטין בחדוותא בשלימותא.

חוררא תניינא, נהיר, וסליק ונחית, ובטש ואפיק (ס"א ואדליק) תלת בוצינין אתרנין, דאקרון נצח וחסד ותפארת, ולהטין בשלימותא בחדוותא.

חוררא תליתאה, להיט ונהיר, ונחית וסליק, ונפיק מסתימותא דמוחא, ובטש בבוצינא אמצעיתא שביעאה. ואפיק ארחא למוחא תפאה, (נ"א ואפיק ארחא ללבא תפאה) ומתלהטן כלהו בוצינין דלתפא. אמר רבי שמעון זאות הוא, ועתיק יומין יפקח עינא דא עלה, בשעתא דתצטריך ליה.

תאנא חורר בגו חורר. וחורר דכליל כל חורר. חוררא קדמאה, נהיר, וסליק. ונחית לתפא (ס"א לתלת) בוציני דלסטור שמאלא, ולהטין ואסחן בהאי חוררא, פמאן דאסחי גופיה בבוסמין טבין, ובריחין, על מה דהוו עלוי בקדמיתא.

חוררא תניינא, נחית, וסליק, ונהיר לתלת בוציני, דלסטור ימינא. ולהטין ואסחין בהאי חוררא, פמאן דאסחי בבוסמין טבין ובריחין, על מה דהוו עלוי בקדמיתא.

חוררא תליתאה, נהיר וסליק ונחית, ונפיק נהירו דחוררא, דלגו לגו מן מוחא, ובטש בשערא אוכמא, פד אצטריך. וברישא, ובמוחא דרישא. ונהיר לתלת כתרין דאשתארו, פמה דאצטריך לגלאה. אי ניחא קמי עתיק סתימא דכלא.

ותאנא לא סתים האי עינא. ואינון תרין ומתחוררן (ס"א ואתחוררו) לחד. כלא הוא ימינא. לא הוי (ס"א לית ביה) שמאלא. לא נאים ולא אדמיה, ולא בעי נטירותא. לית מאן דאגין עליה. הוא אגין על כלא, והוא אשגח על כלא. ומאשגחותא דהאי עינא מתזנן כלהו.

תאנא, אי עינא דא אסתים רגעא חדא, לא יכלין לקיימא כלהו, בגין פך אקרי עינא פקיחא. עינא עלאה. עינא קדישא. עינא דאשגחותא. עינא דלא (דף ק"ז ע"א) אדמיה ולא נאים. עינא דהוא נטורא דכלא. עינא דהוא קיומא דכלא. ועל האי כתיב (משלי כב) טוב עין הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא יברך. דהאי אתקרי טוב עין, ומניה מברך לכלא.